

Het is aan de mens zelf om innerlijk balans te houden

Veel van het gedane komt tot rust om ruimte te creëren voor dieper aangelegen zaken die men het hoofd dient te bieden. Gevoeligheden van allerlei aard worden steeds meer zichtbaar in de samenleving en in individuen. Dat maakt dat onderlinge uitwisselingen makkelijker stikken en minder eenvoudig in nuance kunnen plaatsvinden. Vriendelijkheid wordt te vaak gemist en innerlijk geloof ontbreekt in uitkomsten die men behoeft.

Wanneer vertrouwen gemist wordt en de toekomst onzeker geacht mag worden, dan is het aan de mens zelve om innerlijke balans te houden. Dit doet men door innerlijk zelfverzekerd aanwezig te zijn: in zichzelf alleen staand!

Want wie wezenlijk in staat is zichzelf toe te behoren, maakt het eenvoudiger om rechtstreeks tot anderen te spreken en nuance te handhaven. Wie zich innerlijk terugtrekt en contact-moe wordt, omdat de uitwisseling onvoldoende vlotte, doet er goed aan zich af te vragen of ook hij te weinig bewust contact zoekt en verstaander is van dat wat de ander raakt. Men dient zelf degene te worden die uitnodigt om steeds dieper vanuit nuance te spreken, zoekend naar zingeving van dit al.

Ook is het wezenlijk belangrijk steeds bewuster de natuur, als compagnon, op te zoeken in deze tijd. Wie de natuur ontbeert, in het kleine maar ook in het grotere geheel, kan onvoldoende zijn eigenheid gestalte blijven geven. Zo wees ruimhartig naar dat wat u zelf behoeft. Wandel veelvuldig. Zoek de natuur op en wees soms ook vanuit kinderlijke speelsheid aanwezig op plaatsen waar men dient te ontspannen. Want wie te serieus de zaken aangaat en te veel de benardheid van sommige zaken naar zich toehaalt, kan onvoldoende doorademen binnen al wat speelt.

Wie wezenlijk belangwekkend wenst te functioneren, doet er allereerst goed aan zichzelf van rust te voorzien en in zichzelf te staan. Dit doet men door meerdere keren per dag een moment stilte voor zichzelf te nemen en daarmee ook steeds weer de balans te hervinden in dat wat hem persoonlijk raakt.

Oefen in het leiding nemen over wat er zich in jezelf afspeelt

Binnen het grotere geheel waarin u plaats genomen heeft, is er niet altijd sprake van de eenduidigheid van boodschappen die men behoeft. Dit is ook wereldwijd te zien. Hierdoor is er een toename van mensen die hunkeren naar de leiding die ze in zichzelf missen. Echter, men kan anderen niet verantwoordelijk blijven houden voor wat men innerlijk niet in zichzelf tot stand brengt.

Zij die leidingzoekende zijn doen er daarom goed aan zich af te vragen: hoe het met hun eigen leiderschap staat met betrekking tot dat wat in hen leeft. Zijn zij in staat secuurder te reageren op dat wat zich afspeelt, ook interactioneel. Zijn zij in staat zichzelf bij de hand te nemen in situaties die niet te overzien zijn, omdat men als het ware te weinig toekomstvaardig, nù kan weten waartoe men zich werkelijk verhoudt. Is men in staat de solidariteitsgedachte te handhaven of zijn er gedachtespinsels die steeds weer oppoppen en verwijdering tot anderen laten zien. Hoe houdt men de regie over het eigen denken en de eigen handelingsvaardigheid? Hoe durft men te rusten, terwijl onzekerheid het kader is?

Samenvattend: dit eerste deel van de 'Jaarboodschap' gaat vooral over jezelf, over je verhouding tot wat zich in jezelf afspeelt.

Ik stem mij weer af, nu op een laag dieper.

Oproep tot solidariteitsverhoging zonder afgunst

Het eerste beeld dat bij mij omhoogkomt, is de toename van jaloersheid op mensen, in het algemeen gesproken, die het beter lijken te hebben dan jij zelf. Mensen worden gevoeliger naar elkaar toe. Niet alleen op het gebied van materie, maar ook op gebieden waarin sommigen spanningslozer lijken te zijn en meer rust toebedeeld krijgen. Deze afgunst maakt dat men zich minder spontaan uitdrukt naar hen die het beter lijken te hebben. Het is goed zich te realiseren dat waartoe men zich verhoudt, immer de eigen leerweg uitbeeldt. Men kan anderen nooit aansprakelijk stellen voor wat men zelf mist. Wel kan men een oproep doen tot solidariteitsverhoging, maar zonder daar afgunst in neer te leggen. Ook is het daarom belangrijk dat van buitenaf, bijvoorbeeld via politieke besluitvorming, de verschillen niet onnodig vergroot worden. Het gaat erom zeer secuur afgestemd te zijn om gelijkheid naar zaken steeds beter in de vorm te brengen. Wie tussentijds aan afgunst lijdt, doet er wijs aan zelfonderzoek niet uit de weg te gaan. In het samengaan met anderen is het van wezenlijk belang om bewust onderling contact te houden, rondom de verschillen die zich uitbeelden en elkaar vanuit hartsgelijkheid te naderen!

Ik stem opnieuw af.

Neem de realiteit voldoende aan

Het beeld dat ik waarneem is dat verlangens steeds zichtbaarder worden in de mens. Mensen zullen steeds meer dromen over dat wat zij wensen. In de verbeeldingskracht die daardoor ontstaat, is het belangwekkend om de realiteit niet te ontlopen. Verbeelding kan werken als een ontluichtingsmechanisme maar mag er niet toe leiden dat mensen zich van deze realiteit ontdoen. Er is steeds meer vluchtgedrag te zien, vluchtend naar een niet-realistische wereld om te voorkomen dat men plaatsneemt in de werkelijkheid van alledag.

Wie voortdurend de realiteit vermijdt, zal het steeds moeilijker krijgen om opnieuw in die realiteit te landen. Zo wees zorgvuldig in omgang met dat wat u als vertier zoekt, omdat innerlijke dromerijen of het ook uiterlijk omgaan met fictieve beelden, uzelf doet verleiden om de realiteit niet in voldoende mate aan te nemen.

Oefen in luchtiger omgaan met dat wat je niet kan besturen

De volgende verdieping die aangereikt wordt, gaat over het oefenen in luchtiger omgaan met dat wat men niet kan besturen. Wie sturing wenst en opleggendheid daarnaartoe, verwacht het van anderen en van zichzelf, terwijl dit niet altijd mogelijk is. Sterker nog, wij zijn met elkander in een situatie geplaatst die weinig sturingskracht uitbeeldt.

Te weinig voor wat er zich afspeelt momenteel. Dit betekent, dat als je helemaal verzinkt in gedachten van dat jijzelf en anderen ontoereikend zijn in besturing, dan maak je het jezelf onnodig moeilijk. Wanneer jij je best doet om luchtiger overweg te gaan met de situaties die zich tonen en naar beste kunnen inbrengt wat je wel daarin kunt betekenen vanuit jouw mogelijkheden, dan houd je ook je gemoed luchtiger en voorkom je depressiviteit. Wanneer je daarin een voorbeeld bent voor anderen, maak je het ook voor hen makkelijker om luchtiger overweg te gaan met wat te weinig bereikt kan worden vanuit sturingskracht.

Licht de sfeer naar elkaar op door complimenteus te zijn

Het volgende thema is: complimenten geven.

Doordat de doorsnee Nederlander momenteel narriger is dan daarvoor, is het belangrijk de sfeer naar elkander toe op te lichten door meer complimenteus te zijn. Heel bewust vaker dan dat men in het algemeen doet!

Maak het voor de ander aangenamer om zichzelf geliefd en gezien te weten in wat die ander naar beste kunnen doet. Zo wees complimenteus tot elkander.

Hoop houden is belangrijk

Als laatste: geef de hoop niet op! Deze periode is tijdelijk te noemen. Echter, dit tijdelijke gevat zijn met elkander, geeft ook de mogelijkheid tot een innerlijke lering. Wie die lering ontloopt en zich daarvan tracht te bevrijden door naar anderen te wijzen, doet zichzelf niet goed. De lering waar wij allen mee uitstaan, is om dieper geworteld de aarde lief te hebben, alsook de gemeenschap als geheel. De onderliggende conflicten die gaande zijn, komen boven water en verdienen een serieuze aanpak, waarin dialoog en luistervaardigheid centraal staan. Niet alleen individueel naar de eigen beperkte kring van mensen, maar ook in het algemeen en wereldwijd.

Als mens zijn wij te ver voorbijgelopen aan de noden die in individuen en gemeenschappen leven. We leven te veel op onszelf en te ver verwijderd van wat de aarde behoeft, in samenhang tot ons als mens en tot alle levende wezens die zij herbergt. Wanneer wij dit niet voldoende op orde brengen, dit belevingsveld van verbonden zijn met de aarde en met al wat leeft, als we te individueel en te weinig als geheel onszelf verbonden weten, dan doen wij blijvend de aarde en de gemeenschap van alle levende wezens op aarde tekort. De verbetering die nodig is, wordt indirect veroorzaakt door de situatie waar wij ons nu met elkander in bevinden. Daarom is het wezenlijk van belang de persoonlijke lering niet te weren en te leren de realiteit van iedere dag lief te hebben.

Ik wil hier de Jaarboodschap mee afsluiten.

Ik wens u toe dat u een diepe verstaander bent van het gehoorde. Ik hoop dat ieder voor zichzelf een eigen vertaling weet te vinden, waarin we ook naar anderen toe zichtbaar zijn, zodat wij ook moedgevend hen daarin kunnen benaderen.

Als laatste: ik wil uzelf natuurlijk ook complimenteren met de ruimte die u genomen heeft om deze Jaarboodschap te beluisteren. Ik besef als mens dat het niet meevalt waarmee wij uitstaan. Maar ik besef ook dat het echt niet de bedoeling is ons in de geest los te maken van de realiteit waartoe wij ons verhouden. Het dient ons ontwikkelingsproces en het gemeenschappelijke. Als wij daarvoor durven te staan dan kunnen wij daarin heel veel bereiken.

Als laatste: dit is een tijdelijke periode. Het is veelvragend, maar houdt de luchtigheid erin.

Ik wens u een heel goed nieuw jaar toe, het jaar 2022!